

ABSTRAKT

Název: Vliv kinesiotalingu na posturální stabilizaci u pacientů po plastice LCA kolenního kloubu

Cíl práce:

Hlavním cílem práce bylo posoudit, zda selepší nebo zhorší posturální stabilizace pacientů po plastice LCA při aplikaci kinesiotalingu na kolenní kloub. Dále byl zkoumán rozdíl posturální stabilizace operované a neoperované dolní končetiny.

Metodika práce:

Studie se zúčastnilo celkem 10 probandů, z nichž každý byl 4-6 týdnů po plastice LCA řešením metodou BTB štěpu. Všichni z probandů docházeli na skupinové cvičení pro pokročilé v CLPA s.r.o. Každý se účastnil pěti měření posturální somatooscilografií, před cvičením bez tapu a s tapem, po cvičební jednotce absolvované s tapem a následně po pěti dnech před a po cvičební jednotce absolvované bez tapu. Hodnoty byly uchovány v programu Microswing 6.0 a analyzovány programem Posturomed Commander. Data byla vyhodnocena v programu Microsoft Office Excel a statistické procedury provedeny v programu XLSTAT.

Výsledky práce:

Měření potvrdilo vliv kinesiotalingu na zlepšení posturální stabilizace, kdy okamžitě po aplikaci tapu došlo ke statisticky významnému zlepšení v pěti ze sedmi parametrů. Absolvování cvičební jednotky ukázalo trend zlepšení posturální stabilizace oproti výsledkům před cvičením. Zde měla ale výrazný vliv přítomnost kinesiotalpu během cvičení. Po cvičení s aplikovaným kinesiotalpem byl statisticky významný rozdíl v 6 ze 7 parametrů. Oproti tomu v případě cvičební jednotky absolvované bez užití kinesiotalpu byl statisticky významný rozdíl pouze ve dvou parametrech. Mezi operovanou a neoperovanou dolní končetinou nebyl zjištěn statisticky významný rozdíl.

Klíčová slova: kinesiotalping, posturální stabilizace, Posturomed, plastika LCA